

Дело C-73/24 [Keladis II]ⁱ**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

30 януари 2024 г.

Запитваща юрисдикция:Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Първоинстанционен
административен съд Солун, Гърция)**Дата на акта за преюдициално запитване:**

30 ноември 2023 г.

Жалбоподател:

WI

Ответник:Anexartiti Archi Dimosion Esodon (Независим публичен орган за
приходите)**Предмет на главното производство**

Жалба за отмяна на актове за установяване на митнически задължения, с които е установено, че жалбоподателят е участвал в съставляващи контрабанда деяния, начислени са му увеличени мита поради тези деяния, установена е солидарната му отговорност за плащането на целия размер на посочените увеличени мита и му е начислена сумата на неплатения ДДС (данък върху добавената стойност), която дължи солидарно с другите съизвършители, по всяка една от декларациите за внос.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициално запитване — Мита — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Митническа стойност — Деклариране на митническа стойност,

ⁱ Името на настоящото дело е измислено. То не съвпада с истинското име на никоя от страните в производството.

която е по-ниска от действителната стойност — Данъчна основа за ДДС — Пазарна стойност — Определяне — Методи за определяне на пазарната стойност

Преюдициални въпроси

1. Ако е налице основателно съмнение относно обстоятелството дали декларираната митническа стойност на внасяните стоки е действителната договорна стойност на стоките, но не е възможно чрез последваща проверка да се определи договорната стойност въз основа на методите, посочени в член 30, параграф 2, букви а) и б) (договорна стойност на идентични и сходни стоки) от Регламент № 2913/92 и в член 74, параграф 2 от Регламент № 952/2013, тъй като, от една страна, стоките не са били иззети и следователно не е възможно да бъдат физически проверени, и от друга страна, описанието на стоките в документите, придружаващи декларацията за внос, е общо и неточно — съвместима ли е с разпоредбите на член 30, параграф 2, буква в) от Регламент № 2913/92 и на член 74, параграф 2, буква в) от Регламент № 952/2013 административна практика, съгласно която чрез прилагането на предвидения в тези разпоредби „дедуктивен метод“ се използват като основа за определяне на пазарната стойност на стоките „праговите стойности“, установени в програмата за автоматизиран мониторинг (АМТ) на програмата на Съюза за борба с измамите (AFIS) и определени чрез статистически методи?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос, допустимо ли е да се използват посочените по-горе „прагови стойности“ чрез прилагане на който е да е от другите методи, описани в членове 30 и 31 от Регламент № 2913/92 и в член 74, параграфи 1—3 от Регламент № 952/2013, по-специално, като се има предвид, от една страна, разумната гъвкавост, с която трябва да се характеризира прилагането на „резервния метод“ по смисъла на член 31 от Регламент № 2913/92 и на член 74, параграф 3 от Регламент № 952/2013, и от друга страна, изричната забрана митническата стойност да се определя въз основа на минимални митнически стойности, предвидена в самия „резервен метод“ (член 31, параграф 2, буква е) от Митническия кодекс на Общността и член 144, параграф 2, буква е) от Регламент № 2015/2447)?

3. При отрицателен отговор на предходните въпроси, допуска ли правото на Съюза неплатеният ДДС да не бъде начислен на вносител, за когото впоследствие се установи, че е внасял (системно) стоки на цени, по-ниски от определените като минимални рентабилни търговски цени, когато при последващата проверка митническите органи не са в състояние да определят митническата стойност на внасяните стоки по някой от методите, описани в членове 30 и 31 от Регламент № 2913/92 и в член 74, параграфи 1—3 от Регламент № 952/2013, или в този случай се допуска като крайна мярка той да бъде начислен въз основа на статистически определените приемливи минимални цени, както вече е било допуснато в случая на извършеното от

страна на Комисията начисляване на загубата на собствени ресурси за сметка на държава членка, която не е упражнила подходящ митнически контрол (вж. решение от 8 март 2022 г., Комисия/Обединено кралство, С-213/19, EU:C:2022:167)?

4. При утвърдителен отговор на втория и третия въпрос, трябва ли статистически определените минимални цени да представляват внос, извършен през същия период като проверявания внос или в близки периоди, и ако това е така, какъв е максималният приемлив период от време между вноса, използван за получаване на статистическия резултат и проверявания внос (могат ли например да се прилагат по аналогия деветдесетте дни, предвидени в член 152, параграф 1, буква б) от Регламент № 2454/93 и в член 142, параграф 2 от Регламент № 2015/2447)?

5. При утвърдителен отговор на поне един от първите три въпроса относно използването на „праговите стойности“ за определяне на пазарните стойности на внесените стоки, в случай че при вноса е следвана процедурата по член 81 от Регламент № 2913/92 и член 177 от Регламент № 952/2013 за опростяване на съставянето на митническите декларации чрез групиране на кодовете на стоките по ТАРИК, в съответствие ли е с принципа на забрана за определяне на произволни или фиктивни митнически стойности административната практика, съгласно която митническата стойност на всички стоки, внасяни по всяка декларация за внос, се изчислява въз основа на определената за конкретната стока „прагова стойност“, чийто код по ТАРИК е посочен в декларацията за внос, тъй като митническият орган трябва да се счита за обвързан съгласно член 222, параграф 2, буква б) от Регламент № 2015/2447 от групирането, извършено от вносителя, или напротив, стойността на всяка стока трябва да се определи въз основа на собствената ѝ тарифна позиция, дори ако кодът не е посочен в декларацията за внос, за да се избегне рискът от налагане на произволни мита?

Релевантни разпоредби на правото на Съюза и практика на Съда

Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, 1992 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58): член 29, параграф 1, членове 30, 31, 78, 81 (наричан по-нататък „МКО“)

Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 253, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3): член 142, параграф 1, член 150, параграф 1, член 151, параграф 1, членове 152, 181а и приложение 23

Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза

(ОВ L 269, 2013 г., стр. 1): член 48, член 70, параграф 1, член 74, член 177, параграф 1 (наричан по-нататък „МКС“)

Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 343, 2015 г., стр. 558): член 1, параграф 2, член 128, параграф 1, член 140, член 141, параграф 1, членове 142, 144 и 222

Решения на Съда от 28 февруари 2008 г., *Carboni e derivati* (C-263/06, EU:C:2008:128); от 12 декември 2013 г., *Christodoulou и др.* (C-116/12, EU:C:2013:825); от 16 юни 2016 г., *EURO 2004. Hungary* (C-291/15, EU:C:2016:455); от 9 ноември 2017 г., *LS Customs Services* (C-46/16, EU:C:2017:839); от 20 юни 2019 г., *Oribalt Rīga* (C-1/18, EU:C:2019:519); от 22 април 2021 г., *Lifosa* (C-75/20, EU:C:2021:320); от 8 март 2022 г., *Комисия/Обединено кралство (Борба с измамата чрез занижени цени)* (C-213/19, EU:C:2022:167); от 9 юни 2022 г., *Baltic Master* (C-599/20, EU:C:2022:457) и от 9 юни 2022 г., *FAWKES* (C-187/21, EU:C:2022:458).

Релевантни разпоредби на националното право

Nomos 2960/2001, *Ethnikos teloneiakos kodikas* (FEK A` 265/22.11.2001) (Закон № 2960/2001 за Националния митнически кодекс) (Официален вестник на Гърция A`265/22.11.2001):

член 28, параграфи 1—3, член 29, параграфи 1 и 2, членове 31 и 142.

Член 150: „1. В съответствие с разпоредбите на членове 152, 155 и сл. от настоящия кодекс на лицата, за които се установи, че по какъвто и да е начин са участвали в митническо нарушение по смисъла на член 142, параграф 2 от настоящия кодекс, се налага поотделно и солидарно, съобразно степента на участие и независимо от образуванияте срещу тях наказателни производства, двойно до петорно увеличен размер на митото, дължимо за предмета на нарушението, за всички съизвършители. За тази цел митото се изчислява в съответствие с разпоредбите на Митническия кодекс на Общността и съответните национални разпоредби, уреждащи възникването на митническото задължение. При [...] занижено фактуриране данъчната основа за горепосоченото увеличено мито се състои от разликата между митото, произтичаща от получената към момента на митническото оформяне стойност и текущата пазарна стойност. В случай че тройният размер на митото и другите данъци за контрабандните стоки е под хиляда и петстотин евро (1 500,00), санкцията е равна на тази сума за акцизни стоки и на половината от тази сума за други стоки [...] Митото, данъците и другите такси, които не са били платени, въпреки че е възникнало митническо задължение в съответствие със закона, могат да бъдат начислени отделно с мотивиран акт за установяване на задължения. [...]“

Член 155

Кратко представяне на фактите и производството

- 1 През 2014 г. вносител на облекла е учредил еднолично дружество за продажба на едро на облекла със седалище в Солун. До края на 2016 г. дружеството е подало стотици декларации за внос, като декларираната стойност на стоките е около 6 000 000,00 EUR. През 2016 г. митническата служба проверява счетоводната отчетност на дружеството след жалба за занижено фактуриране на внасяните стоки.
- 2 При проверката са установени нередности в дейността на дружеството и в извършвания от него внос. По-специално се установява, че предполагаемият вносител е служител на друг търговец на облекла. Освен това стоките, подложени на физическа проверка, са били в същото количество като обявените във всяка декларация за внос, но се различавали по качество, състав, размер, дизайн и стойност, което не е било отразено във фактурите за внос, приложени към декларациите, тъй като според проверяващите обявените стойности били явно по-ниски от реалните.
- 3 След проверката митническата служба стига до извода, че дружеството само привидно е собственост на вносителя, като действителният оператор е горепосоченият търговец на облекла, чиито служител е настоящият жалбоподател. Според проверяващите органи контрабандната верига е действала по следния начин: търговците, които се интересуват от внос на облекла от Турция, първоначално отивали в тази държава и се свързвали с доставчиците, на които плащали в брой. Споразумението предвиждало стоките да не се изнасят директно от продавача, а се предават на транспортно дружество, което да извърши превоз в Гърция. Стоките били опаковани по такъв начин, че да заблудят гръцките митнически органи по отношение на тяхното качество и стойност. За митническото оформяне на стоките била издавана фактура от друго турско дружество с неточна стойност (занижено фактуриране), която включвала всички стоки и в която дружеството било посочено като купувач. Във въпросната фактура стоките били вписани общо, а посочените стойности били много по-ниски от действително платените от гръцките търговци на действителните турски доставчици.
- 4 След митническото оформяне стоките се превозвали от друго транспортно дружество до действителните купувачи в цяла Гърция. Възнаграждението за превоза от Турция се заплащало от крайните получатели в брой и без издаване на данъчна фактура, като ДДС, съответстващ на издадената от дружеството фактура, също се плащал в брой. Стойностите, посочени във фактурите за продажби на вътрешния пазар, били само малко по-високи от декларираните в момента на вноса, докато количествата, посочени в

повечето фактури, били неточни, тъй като повечето получатели не искали фактурите да отразяват действително получените количества.

- 5 Общият размер на неплатените данъци и други такси за почти целия внос на дружеството е оценен от компетентната митническа служба в Солун на 6 211 300,19 EUR. Що се отнася по-специално до участието на жалбоподателя в посочената по-горе контрабандна верига, в протокола от проверката се посочва, че той бил регистриран като служител на дружеството и че бил пряк сътрудник на търговеца на облекла, че бил напълно запознат с дейността му и че получавал и изпълнявал поръчките му, той обаче отрекъл извършването на някакво нарушение или участието си в него.
- 6 Впоследствие са издадени обжалваните от жалбоподателя актове за установяване на митнически задължения, съгласно които се приема, че отговорност за контрабандата носят, от една страна, крайният получател на стоките по всяка декларация и действителен вносител, и от друга страна, жалбоподателят и други четири лица, свързани с дейността на дружеството, сред които вносителят и търговецът на облекла. Приема се, че те са действали съгласувано с намерението да лишат гръцката държава от данъците, които трябва да бъдат събрани върху внасяните от чужбина стоки, като по този начин е било избегнато плащането на дължимия ДДС върху стоките, получени от крайния получател, и е била получена съответната пряка имуществена облага.
- 7 Въз основа на гореизложеното е преоценена стойността на стоките, внесени с всяка декларация, и е изчислен размерът на неплатения ДДС за всеки вносител и за всяка декларация, който е начислен солидарно на всички съизвършители, като същевременно са наложени увеличени мита, равняващи се на тройния размер на неплатения ДДС.

Основни доводи на страните в главното производство

- 8 Жалбоподателят отрича да имало занижено фактуриране на въпросните стоки. По-специално жалбоподателят твърди, че стойността на стоките не е била законосъобразно определена чрез използването на „справедливи цени“ или „прагови стойности“, тъй като в качеството си на статистически данни относно вносните цени последните можели да служат само за основание за оспорване на декларираната стойност, а не като метод за определяне на митническата стойност, доколкото това определяне можело да се извърши само въз основа на предвидените в разпоредбите на МКС методи.
- 9 Освен това жалбоподателят твърди, че във всеки случай цената е била незаконосъобразно определена въз основа на кода по ТАРИК, посочен във всяка декларация съгласно процедурата за опростяване, тъй като този код бил посочен от вносителя по предложение на митническите служители, за да се ускори пускането на пазара на декларираните стоки, и не съответствал на

действително внесените стоки. Поради това той счита, че проверяващите са допуснали грешка, като не са извършили физическа проверка на разглежданите стоки, основавайки се единствено на посочените кодове, за да установят квалификацията на вида на внасяните стоки.

- 10 Освен това жалбоподателят подчертава, че само в някои от декларациите било поискано групиране на тарифни позиции и че следователно в другите декларации нямало дори материална основа за определяне на стойността чрез единен код по ТАРИК. Освен това в много случаи при вноса на стоките, посочени в спорните декларации, била извършена физическа проверка, без да се установи никакво несъответствие между естеството и качеството на внасяните стоки и техните деклариранни цени, докато митническите служители впоследствие определяли тяхната стойност не въз основа на действително внасяните стоки, а въз основа на други стоки с различен код по ТАРИК и следователно с по-висока „прагова стойност“.
- 11 По този начин според жалбоподателя за всяка стока била определена неправилно висока цена, в резултат на което установяването на заниженото фактуриране от митническата служба не било обосновано, тъй като в случая вносет се отнасял до стоки, продавани на особено ниски цени.
- 12 Ответникът оспорва тези доводи и твърди, че използваният метод за определяне на стойността на стоките е законосъобразен и подходящ. По-конкретно, във всички разглеждани декларации от предполагаемия вносител било поискано да приложи процедура за опростяване „групиране на позициите“ по смисъла на член 177 от МКС. Заявленията били уважени изцяло, в резултат на което стоките били третиранни като един вид стока, тази от тарифната позиция с най-високата ставка.
- 13 Впоследствие, след като извършилият проверката на счетоводната отчетност установява, че е налице занижено фактуриране на стоките, декларираната в декларацията тарифна позиция при опростяването била взета като основа за изчисляване при определянето на неплатените данъци.
- 14 По-специално, както подчертава ответникът, в обжалваните актове не били приложени методите за определяне, основаващи се на договорната стойност на идентични и сходни стоки (член 30, параграф 2, букви а) и б) от МКО и член 74, параграф 2 от МКС), тъй като това било неосъществимо, като се има предвид, че стоките не били иззети, а описанието на стоките във фактурите, придружаващи декларациите за внос, било общо и неточно.
- 15 Вместо това бил приложен методът, предвиден в член 30, параграф 2, буква в) от МКО („дедуктивен метод“), и по-конкретно била определена стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от вносни идентични или сходни стоки от лица, които

не са свързани с продавачите в рамките на Съюза, към момента на вноса на разглежданите стоки или близък до него момент.

- 16 При прилагането на този метод, тъй като има достъп до системата АМТ (Automated Monitoring Tool) на AFIS (програма на Съюза за борба с измамите), митническата служба взела предвид „праговите стойности“, определени на 50 % от справедливата цена за килограм стоки, съдържащи се в посочената система, и в крайна сметка определила митническата стойност на равнището на „праговата стойност“. По-специално митническата служба приема, че тъй като тези цени (т.е. половината от средните справедливи цени на внасяните стоки, основани на обработката на статистическите данни, с които разполага Съюзът за извършения на негова територия внос) са определящ фактор за установяването на минимална стойност, под която не е обосновано да се извършват законни търговски продажби на разглежданите стоки, когато посочената във фактурата цена е по-ниска от този праг, е налице презумпция за занижено фактуриране на стоката.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 17 Според запитващата юрисдикция, в случай че митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност съответства на действително платената цена и следователно на митническата стойност на внасяните стоки, те могат да не приемат декларираната стойност и да определят цената въз основа на един от методите, описани в член 30 от МКО и в член 74 от МКС. В настоящия случай въз основа на представените доказателства запитващата юрисдикция счита, че тези съмнения са били основателно изложени от митническата служба.
- 18 Впоследствие обаче възниква въпросът как да се определи митническата стойност на стоките, за да се установи, от една страна, дали действително е било констатирано занижено фактуриране във всеки отделен случай на внос на стоки, и от друга страна, да се начислят неплатените данъци (ДДС при внос) и съответните увеличени мита.
- 19 Митническата служба прилага „дедуктивния метод“ и в тази връзка взема предвид „праговите стойности“. Статистическият метод за определяне на правилните средни цени и на приемливите минимални цени обаче е разработен, на първо място, като инструмент за анализ на риска, а не като метод за определяне на митническата стойност на конкретни стоки в рамките на последващия контрол. Освен това запитващата юрисдикция счита, че този метод за определяне на минималните цени при внос, като чисто статистически метод, може да доведе до процент фалшиви положителни резултати, без да е налице случай на занижено фактуриране.
- 20 Въз основа на това запитващата юрисдикция счита, че предвидените в системата АМТ „прагови стойности“ не могат да се използват за целите на последващото определяне на митническата стойност съгласно „дедуктивния

метод“, най-вече с оглед на факта, че съгласно текста на тези разпоредби трябва да се определи единичната продажна цена на внасяните стоки или на идентични или сходни стоки. Следователно въпросът за невъзможността внесените стоки да бъдат подложени на физическа проверка, за да се определи дали те са идентични или сходни, се поставя и при прилагането на този метод, което изключва и прилагането на методите, предвидени в член 30, параграф 2, букви б) и в) от МКО и в член 74, параграф 2, букви б) и в) от МКС.

- 21 По същия начин според запитващата юрисдикция „праговите стойности“ не могат да се използват в нито един от другите методи за определяне на договорната стойност, посочени в членове 30 и 31 от МКО и член 74 от МКС. По-специално от тези разпоредби е видно, че методът на изчислената стойност предполага познаване на точните характеристики на конкретната стока, докато прилагането на така наречения „резервен метод“ изрично забранява определянето на митническата стойност въз основа на минимални митнически стойности.
- 22 Освен това от горепосочените разпоредби както на МКО, така и на МКС става ясно, че що се отнася до изчисляването на митническата стойност на стоките в рамките на последващия контрол, митническите органи прилагат само методите, изрично описани в членове 30 и 31 от МКО и в член 74 от МКС. Следователно „входната цена“ не може да се използва за последващо начисляване на определен вносител на сумата, чийто деклариран размер е по-малък от посочената „входна цена“.
- 23 При това положение обжалваните актове следва да бъдат отменени, тъй като, както изрично е признато от митническата служба, определянето на митническата стойност на внасяните стоки в крайна сметка се основава на „праговите стойности“, включени в системата АМТ.
- 24 Тази преценка на запитващата юрисдикция обаче, която се основава на тълкуване на релевантните разпоредби на митническото право на Съюза, при липсата на практика на Съда по случай със същите характеристики като настоящия, не е лишена от съмнения. По-специално тази тълкувателна хипотеза, свързана с невъзможността да се използват „прагови стойности“, има за последица да не се начислят неплатените мита на вносителя, когато впоследствие се установи, че той е внасял (системно) стоки на цени, по-ниски от тези, определени като минимални търговски обосновани цени.
- 25 Това е така, защото в случая невъзможността да бъде извършена физическа проверка на всички стоки, като се има предвид изминалият значителен период от време и незабавното пускане на пазара, прави невъзможно изчисляването на действителната им договорна стойност и следователно обосноваването на заниженото им фактуриране.

- 26 Следователно може да се подкрепи и позицията (възприета от гръцкия митнически орган), че в случай на начисляване на мита на отделни вносители стойността на внасяните стоки може като крайна мярка да се определи въз основа на „праговите стойности“, определени статистически от компетентните институции на Европейския съюз.
- 27 Ако се възприеме обаче това тълкувателно разрешение, запитващата юрисдикция счита, че от обжалваните актове не се установява с точност каква е била използваната за всяка декларация „прагова стойност“, нито дали тя е получена от статистическата обработка на вноса на разглежданите стоки, извършен през същия период или близък до него период. Изискването единичната цена и вноса на конкретните стоки да са свързани във времето се поставя изрично във връзка с прилагането на метода, описан в член 30, параграф 2, букви б) и в) от МКО и в член 74, параграф 2, букви б) и в) от МКС, като е установен максимален период от деветдесет дни, но не е изрично посочено какъв е максималният период от време между вноса на стоките и установяването на цените, взети като основа за статистическото формиране на „праговите стойности“, ако се приложи друг метод за определяне на митническата стойност.
- 28 Освен това групирането на позициите, което обвързва както митническият орган, така и вносителя, за да може в бъдеще внесените в рамките на всяка декларация за внос стоки да се третираат като един артикул, е практика, която в рамките на последващата проверка за изчисляване на пазарната стойност може да доведе до определяне на фиктивна стойност на стоките, групирани под код по ТАРИК. Това е така, защото не може да се изключи, че „праговата стойност“, съответстваща на стоките с код по ТАРИК, посочен в декларацията за внос, е кратна на „праговата стойност“ на друга внасяна стока със същата декларация за внос.
- 29 По този начин, поради опростяването може да се създаде погрешното впечатление, че някои стоки, за които действителната продажна стойност всъщност е посочена в декларацията за внос, са фактурирани на занижени цени. Същият проблем възниква и ако пазарната стойност на внасяните стоки се определя чрез групиране на позиции по ТАРИК, без да се използват „прагови стойности“, като се приложи един от методите за определяне на пазарната стойност, предвидени в членове 30 и 31 от МКО и в член 74 от МКС.
- 30 Ето защо според запитващата юрисдикция, доколкото пазарната стойност на стоките, посочени в спорните декларации, е определена въз основа не на стойността на самата стока, а на стоката, съответстваща на посочения в декларацията за внос код по ТАРИК, обжалваните актове могат да бъдат отменени и на това основание. Както подчертава митническата служба обаче, съгласно член 222, параграф 2, буква б) от Регламент № 2015/2447 стоките, за които е поискано опростяване, вече се считат за един артикул. Освен това Съдът вече е постановил (решение от 9 юни 2022 г., Baltic

Master, C-599/20, EU:C:2022:457, т. 52—54), че не може да се приеме за неразумно при определяне на пазарната стойност на стоките митническите органи да решат да се позовават на предоставената от самия декларатор информация, въпреки че по този начин се определя единна цена за стоки, които, макар да са класирани под един и същ код по ТАРИК, не са еднородни. Следователно може да се твърди, че горепосочената практика на митническите органи действително се основава на разпоредбите на митническото право на Съюза.

- 31 От гореизложеното следва, че тъй като разглежданите декларации за внос са от април 2014 г. до декември 2016 г., е необходимо да се тълкуват както разпоредбите на МКО и на Регламент № 2454/93, така и релевантните разпоредби на МКС и на Регламент № 2015/2447. Това тълкуване не е нито очевидно, нито лишено от основателни съмнения, тъй като Съдът все още не се е произнесъл по въпроса дали използването на минималните приемливи цени или на „праговите стойности“ е допустимо при определянето на стойността на внасяните стоки, нито по въпроса дали групирането на кодовете по ТАРИК обвързва митническите органи в рамките на последващ контрол.
- 32 С оглед на гореизложеното и като се има предвид, че съществуват стотици подобни висящи дела пред запитващата юрисдикция, в които се поставя същият правен въпрос, горепосочените въпроси трябва да бъдат поставени на Съда, за да се произнесе в рамките на преюдициално производство на основание член 267 ДФЕС.